

Nr 379.

Av herr **Hage m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 85, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § 1 mom. i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.*

I proposition nr 85 har regeringen föreslagit en nedsättning till hälften av stämpelavgiften vid köp av aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis, vilken nedsättning skulle träda i kraft fr. o. m. den 1 juli 1929.

Undertecknade motionärer ha ej kunnat bibringas den uppfattningen, att en sådan nedsättning är motiverad och av omständigheterna betingad, och anse sig följaktligen med hänsyn härtill böra yrka avslag på regeringens förslag i nämnda hänseende.

Som motivering för vårt avslagsyrkande vilja vi härmed framföra följande synpunkter:

1) Regeringen har i den nu föreliggande statsverkspropositionen visserligen föreslagit ett borttagande av sockerskatten men likväl ansett sig böra finansiera den framlagda budgeten även genom en indirekt beskattning eller finanstull, som lägges på konsumtionsartiklar, exempelvis kaffet, vilken skatt alltså får betalas även av de allra fattigaste. Om en skatteminskning bör och kan ske, borde en sådan främst åstadkommas genom en ytterligare minskning av sistnämnda pålagor. Kravet på minskande av fondstämpeln borde däremot, enligt vårt förmenande, sättas mycket långt ned på en önskelista, som skulle upptaga de skattelindringar, som kunna komma ifråga, då budgetsvarigheterna blivit mindre.

2) En skattebelastning med 6 promille, som är den nu gällande för fondpapper (60 öre per 100 kronor), kan icke anses orimligt hög, i synnerhet som motsvarande skatt i två av de länder, som ligga oss närmast, nämligen Norge och Finland, är respektive 10 och 8 promille, och då det för övrigt kan påstås, att den konsumtionsskatt på vissa livsförnödenheter, som träffar en fattig och barnrik familj, måste kännas ojämförligt mycket tyngre. Slutligen kan nämnas, att riksdagen på kapitalbeskattningens område redan medgivit vissa lättnader dels genom den s. k. B-skattens borttagande, dels även genom de beslut, som fattades vid 1928 års riksdag om kedjebeskattnings upphävande m. m.

3) Vid 1926 års riksdag *avvisade* riksdagen tvenne motioner av herrar Fehr och Hamrin, i vilka framfördes krav, i huvudsak överensstämmande med Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag. Detta avvisande skedde i

andra kammaren nästan enhälligt — motionären ansåg sig icke ens böra våga en votering i frågan. I första kammaren segrade däremot ett yrkande, enligt vilket en av herr Röing m. fl. avgiven reservation fick en knapp majoritet — 59 röster mot 49. Det bör emellertid i detta sammanhang anmärkas, att nämnda reservation icke gick fram för ett bifall till motionerna utan endast betonade, *att en sänkning av den i motionerna avsedda stämpelavgiften borde vidtagas, så snart detta med hänsyn till det statsfinansiella läget prövades kunna ske.*

4) Man kan alltså i denna fråga konstatera, att andra kammaren vid 1926 års riksdag helt och fullt gick emot det framförda motionsyrkandet om en minskning av fondstämpeln, under det att endast en knapp majoritet inom första kammaren gjorde ett uttalande om att en nedsättning borde ske, *om det kunde ske på grund av det statsfinansiella läget.*

5) Vid 1927 års riksdag framlade regeringen förslag om nedsättning av fondstämpeln, varvid första kammaren biföll förslaget, under det att andra kammaren avslög detsamma. Vid den gemensamma voteringen avslögs förslaget — riksdagen har alltså hittills konsekvent motsatt sig ett beslut av den art, som nu föreslås av regeringen.

6) Vid ett ståndpunkttagande i denna fråga kan det under alla förhållanden vara lämpligt upptaga till granskning den frågan: är det finansiella läget nu sådant, att det kan fullt motivera en nedsättning av fondstämpeln?

Som svar härpå kan man bland annat hänvisa till det förhållandet, att regeringen dels måst på ett flertal punkter föreslå nedskärning av anslag för nyttiga och behjärtansvärda ändamål och dels måst, som förut påpekats, föreslå ett fortsatt användande av konsumtionsbeskattningen i synnerligen stor utsträckning. Slutligen ha i riksdagen motionsledes framförts betydande anslagskrav, av vilka en hel del (anslag till vägar, kommunikationer, jordbruk, undervisningsändamål m. m.) äro av en sådan samhällsgagnande art, att man kan ha anledning säga, att det skulle vara synnerligen önskligt, om nämnda motioner kunde i största möjliga utsträckning bifallas. Man kan alltså med tämligen stor bestämdhet påstå, *att det statsfinansiella läget för närvarande ej kan anses vara sådant som en gång förutsattes för att en nedsättning av fondstämpeln skulle ske.*

7) Statskontoret har vid föregående tillfällen förklarat, att det vore sannolikt, att en sänkning av fondskatten endast skulle medföra en motsvarande minskning i statens av denna stämpelskatt beräknade inkomst *utan att bereda någon avsevärt ökad livaktighet på fondmarknaden.* Även om man icke vågar göra något alldeles bestämt påstående rörande den sistnämnda frågan, förefaller det dock, som om denna statskontorets uppfattning angående fondstämpeln inverkan på omsättningen av fondpapper skulle vara i stort sett riktig, då man ju måste konstatera, att stämpeln belopp utgör en synnerligen ringa del av det belopp, som skall erläggas vid ifrågavarande affärstransaktioner, och då man väl i allmänhet får antaga, att nämnda omsättning av fondpapper i högre och övervägande grad är beroende på kon-

junkturen, möjlighet till vinstgivande kapitalplacering m. m. Åtminstone kan man på goda grunder betvivla, att en nedsättning av stämpelbeloppet med 30 öre per 100 kronor på fondpapper kan åstadkomma en sådan effekt som den, som ställes i utsikt i propositionen, i synnerhet som det av den å sid. 9 i propositionen förekommande tabellen framgår, att inkomsterna av denna stämpel ökats för varje år från året 1923 till år 1928, nämligen från 1,853,283 kronor till 6,424,918 kronor.

Med hänsyn till samtliga här framförda synpunkter anse undertecknade motionärer, att riksdagen bör avslå regeringens förslag till nedsättning av fondstämpeln.

Det hemställes alltså,

att riksdagen måtte besluta avslå regeringens förslag i proposition nr 85, angående en nedsättning av fondstämpeln till hälften, och i stället besluta behålla samma skattesatser, som för närvarande utgå.

Stockholm den 26 februari 1929.

<i>Ernst Hage.</i>	<i>C. W. O. Höglund.</i>	<i>Julius Hedvall.</i>
<i>Albin Ström.</i>	<i>Harald Hallén.</i>	<i>Mauritz Västberg.</i>
<i>Edv. Uddenberg.</i>	<i>Carl Sjögren.</i>	<i>Anders Andersson,</i> Falkenberg.
<i>Lars Borggren.</i>	<i>Gottfrid Karlsson,</i> Vadstena.	<i>Curt L. Larsson.</i>
<i>Anders Hansson,</i> Trollhättan.	<i>J. W. Mårtensson.</i>	<i>Gustaf Karlsson,</i> Munkedal.
<i>Nils Olsson,</i> Rödningsberg.	<i>E. Ericsson</i> i Sörsjön.	<i>J. B. Wiklund.</i>
<i>Helmer Molander.</i>	<i>Anders Norsell.</i>	<i>C. P. Olsson.</i>
<i>Carl Vahlstedt.</i>	<i>Einar Ahl.</i>	<i>Olivia Nordgren.</i>
<i>Carl Lovén.</i>	<i>Elof Lindberg.</i>	<i>Allan Andersson.</i>